

Ab Ekorosk Oy
Spituholmsvägen 90
68600 JAKOBSTAD

Översättning

Viite
Hänvisning

Asia
Ärende

UTLÅTANDE OM PROGRAMMET FÖR MILJÖKONSEKVENSBEDÖMNING
Utveckling av Storkohmo avfallsanläggning, Karleby

1 UPPGIFTER OM PROJEKTET OCH MKB-FÖRFARANDET

Ab Ekorosk Ab har 14.2.2006 i egenskap av projektansvarig skickat in ett bedömningsprogram i enlighet med lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (MKB) (468/1994, ändring 267/1999) till Västra Finlands miljöcentral. Bedömningen gäller utvecklingsprojektet för Storkohmo avfallsanläggning. Syftet med projektet är att bygga ett nytt slutdeponerings- och hanteringsområde på den norra delen av den nuvarande avfallsanläggningen. Dessutom går projektet ut på att utveckla och utvidga verksamheten vid Storkohmo avfallsanläggning så att det blir möjligt att hantera avfall effektivt på området och därmed minimera skadliga miljökonsekvenser och minska mängden avfall och dess deponering. Avsikten är att slutdeponera vanligt avfall, förorenade jordmassor och industrislam på området. Storkohmo avfallsanläggning skulle också vara ett möjligt alternativ som slutdeponeringsplats för den aska som uppstår vid energiåtervinning. Mängden vanligt avfall som planeras att slutdeponeras vid avfallsanläggningen är ca 31 500 t/a, utöver vilket man också skulle ta emot övriga avfallskomponenter.

Syftet med MKB-förfarandet är att främja identifiering, bedömning och iakttagande av betydande miljökonsekvenser med tanke på projektet både i planeringen och beslutsfattandet samt att öka medborgarnas tillgång till information och möjligheter att delta. I MKB-förfarandet fattas inga beslut om projektet, utan avsikten är att framställa mångsidig information till grund för beslutsfattandet.

Projektansvarig

Ab Ekorosk Oy
Spituholmsvägen 90
68600 JAKOBSTAD

Konsult

Maa ja Vesi Oy
Jaakonkatu 13
00621 VANDA

Kontaktmyndighet

Västra Finlands miljöcentral
PB 262
65101 VASA

Enligt 6 § punkt 11c i förordningen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (268/1999) tillämpas MKB-förfarandet på avstjälningsplatser för kommunalt avfall eller slam, vilka är dimensionerade för minst 20 000 ton avfall om året. Programmet för miljökonsekvensbedömning är den projektansvariges plan över vilka alternativ projektet har, vilka miljökonsekvenser som skall utredas och med vilka metoder samt hur bedömningsförfarandet kommer att ordnas. På basis av de utlåtanden och åsikter som man erhåller från bedömningsprogrammet utarbetas en miljökonsekvensbeskrivning i vilken man presenterar information om projektet och dess alternativ samt en enhetlig bedömning av deras miljökonsekvenser. Kontaktmyndigheten sammanställer ett eget utlåtande på basis av de utlåtanden och åsikter som kommit från olika håll, i vilket man granskar genomförandet av de innehållsmässiga krav i MKB-förordningen som har att göra med bedömningsbeskrivningen. Bedömningsbeskrivningen och kontaktmyndighetens utlåtande över denna bifogas till eventuella tillståndsansökningar eller övriga ansökningar som genomförandet av projektet förutsätter.

De alternativ som skall granskas vid miljökonsekvensbedömningen

Alternativ 1: Det nuvarande utfyllnadsområdet stängs. På utvidgningsområdet byggs deponeringsområden för vanligt avfall, förorenade massor och industrislam. Deponeringen av andra specialavfall, t.ex. sjukhus- och asbestavfall, fortsätter också. Sorteringen av avfall fortsätter som förut.

Alternativ 2: Såsom alternativ 1, men därutöver reserveras plats för mottagning och deponering av aska från förbränning av avfall efter år 2010.

I nollalternativet (projektet genomförs inte) stängs det nuvarande utfyllnadsområdet vid Storkohmo avfallsanläggning. Sorteringen av avfall på området fortsätter såsom tidigare och där byggs en omlastningsstation för kommunalt avfall. Deponeringen överförs till andra avstjälningsplatser i samarbete med andra avfallsföretag.

Planer, tillstånd och beslut som behövs för projektet

Utvidgningen av Storkohmo avfallsanläggning och hanteringsfunktionerna för förorenade jordmassor förutsätter miljötillstånd i enlighet med 28 § i miljöskyddslagen (86/2000). Till miljötillståndsansökan bör bifogas en miljökonsekvensbeskrivning och kontaktmyndighetens utlåtande över denna. Om avloppsvattnet skall behandlas i ett eget lokalt reningsverk, kommer även avfallsanläggningens avloppsvattenfrågor att beaktas i miljötillståndet. Om avloppsvattnet leds till det planerade nya reningsverket i Karleby stad, behövs ett avtal med Karleby vattenverk.

2 KUNGÖRELSE AV BEDÖMNINGSPROGRAMMET OCH HÖRANDE

Bedömningsprogrammet har kungjorts 21.2-27.3.2006 på den officiella anslagstavlan i Karleby stad och dessutom har det varit framlagt till påseende vid Karleby stads huvudbibliotek. Programmet har också funnits på webbadresserna www.ekorosk.fi och www.kokkola.fi. Kungörelsen har publicerats i tidningarna Österbottningen och Keskipojhanmaa, vilka ges ut på området. Ett informations- och diskussionstillfälle gällande projektets miljökonsekvens-

bedömning hölls 9.3.2006 i Isokylän koulu i Karleby. Utlåtanden över bedömningsprogrammet har begärts av Karleby stadsstyrelse, Österbottens TE-central, Mellersta Österbottens förbund, Västra Finlands länsstyrelse, Museiverket och Finlands naturskyddsförbunds Österbotten distrikt r.f. Sammanlagt 4 utlåtanden och 3 åsikter har lämnats in till kontaktmyndigheten.

3 SAMMANDRAG AV UTLÅTANDEN OCH ÅSIKTER

Karleby stad

Karleby stadsstyrelse konstaterar i sitt utlåtande att utvecklingen av Storkohmo avfallsanläggning är ett viktigt projekt. Enligt utlåtandet bör man i tillräckligt stor utsträckning tillägga målen för miljöaspekter och sociala aspekter till projektet samt säkerhets- och riskhanteringsaspekter. I utlåtandet konstaterar man att projektets tidtabell är utmanande och därför föreslår man också att de projektansvariga i så stor utsträckning som möjligt skulle utnyttja befintligt forskningsmaterial och övrigt material samt den lokala sakkännedomen. Stadsstyrelsen föreslår att utredningen om de luktolägenheter som inverkar på trivseln för invånarna i närområdet borde göras tillräckligt omfattande i form av en förfrågan eller motsvarande. Slutligen konstaterar man i utlåtandet att slutresultatet av energianvändningsprojekten på området också kommer att inverka på avfallsanläggningarna vid Ekorosk och Storkohmo, varför det är bra att ifrågavarande möjligheter tas i beaktande redan i planeringsskedet.

Mellersta Österbottens förbund

I Mellersta Österbottens förbunds utlåtande konstaterar man att avfallshantering är en central del av samhällsstrukturen. Storkohmo avfallsanläggning har märkts ut som ett område för avfallshantering (EJ) i skede 1 i landskapsplanen för Mellersta Österbotten. Detta innebär att landskapsplanen stöder bevarandet av avfallsanläggningens placering på dess nuvarande ställe. Förbundet bedömer på basis av de uppgifter som framlagts att utvecklingen av Storkohmo avfallsanläggning är ett mer motiverat alternativ när det gäller att uppfylla statsrådets krav än att transportera avfallet till avstjälningsplatser som ligger långt borta eller att anlägga en avstjälningsplats på en helt ny plats. Förbundet rekommenderar att man i samband med utarbetandet av konsekvensbeskrivningen och det slutliga beslutsfattandet vid sidan av miljökonsekvenserna även tar i beaktande de socioekonomiska konsekvenserna genom att ge vikt åt de olika intressentgruppernas perspektiv. I synnerhet invånarnas ståndpunkter anses viktiga, eftersom avståndet från avfallsanläggningens utvidgningsområde till närmaste bebyggelse enligt bedömningsprogrammet är under en kilometer. Enligt förbundet kunde bedömningen utökas genom att förutse den framtida användningen av det vägnät som leder till avfallsanläggningen och den övriga befintliga infrastrukturen efter en eventuell utvidgning.

Museiverket

Museiverket har ingenting att anmärka när det gäller det arkeologiska kulturarvet. Planeringsområdet hör delvis till kulturlandskapet i Såka by, vilket ingår i museiverkets och miljöministeriets förteckning över betydande kulturhistoriska miljöer av riksomfattande värde. Enligt statsrådets principbeslut bör de riksomfattande målen för områdesanvändning som gäller områdena i ifrågavarande förteckning samt markanvändningen tillämpas på deras historiska natur. Bedömningsprogrammets konsekvensbedömning som gäller landskapet och kulturmiljön är tillräcklig när man tar i beaktande att planeringsområdet endast till en liten del befinner sig på en kulturhistorisk miljö av riksomfattande värde. I övrigt har museiverket inte något att anmärka på projektet när det gäller den byggda kulturmiljön eller kulturlandskapet.

Finlands naturskyddsförbunds Österbotten distrikt r.f

I Finlands naturskyddsförbunds Österbotten distrikt r.f:s utlåtande framför man till att börja med på en allmän nivå att man när det gäller avfallshantering nuförtiden fokuserar på ekonomiska frågor och affärsverksamhet i stället för på minskning av avfallsmängderna. I planeringen av och förhandsutredningarna över Storkohmo avfallsanläggning borde man på ett bättre och noggrannare sätt än vad som framlagts ta i beaktande ett flertal olika saker. Enligt utlåtandet skulle nollalternativet vara det mest naturliga och det minst skadliga alternativet för området. Miljökonsekvenserna från omlastningsstationen kan anses vara ringa, men avfallsproblemet skulle i så fall överflyttas till något annat ställe. Verksamheten vid alternativ 1 belastar miljön och det kan uppstå skadeverkningar på många olika sätt. Mottagningen av aska i alternativ 2 ökar på belastningen på området. När man granskar nollalternativet bör man utreda de praktiska möjligheterna att transportera avfallet till något annat ställe samt i huvuddrag åskådliggöra de olika alternativens kostnadsstrukturer.

På grund av närheten till havet konstaterar man att anläggningen eventuellt även besöks av ovanliga och hotade fågelarter. Vid eliminerandet av skadefåglar bör man då koncentrera sig på metoder med hjälp av vilka man kan minska intresset för hela avfallsanläggningen när det gäller olika arter av skadefåglar och -djur. I utlåtandet föreslår man att fågelbeståndets inverkan på flygtrafiken bör utredas i nuläget samt i enlighet med de olika alternativen för projektet. Naturutredningarna över projektområdet bör göras tillräckligt omfattande för växt- och däggdjursarternas del, olika bekämpningsmetoder för eventuella skadedjur bör utredas skilt för varje art samt metoder för att minska deras möjligheter till intag av föda bör utredas. Enligt utlåtandet bör man utreda möjligheterna att utnyttja det närliggande stenbrottsområdet samt lakvattnets mängd och kvalitet. I vattnet från Patamäki grundvattenområde har man kunnat observera förhöjda närsaltshalter i avfallsanläggningens närmiljö. Enligt utlåtandet bör grundvattnets kvalitet, vattenföring och eventuella risker utredas noggrannare än planerat, vilket betyder att granskningen inte kan avgränsas på ett avstånd på 500 m från avfallsanläggningen, eftersom det är fråga om ett mycket viktigt grundvattenområde för Karleby stad. Kvaliteten hos grundvattnet från Patamäki bör utöver närsalterna följas upp också när det gäller tungmetaller, bekämpningsmedel, dioxiner och furaner. Halterna av dessa ämnen bör också utredas i jordmånen vid avfallsanläggningen och dess omedelbara närområde för att klargöra nuläget innan byggnadsarbetena påbörjas.

Man föreslår i utlåtandet att man skulle lägga till betydelsen av och bedömningen av följderna av okontrollerbara och oförutsägbara risker till jämförelsetabellen för de olika alternativen. I alternativ 2 är mottagningen av aska en krävande uppgift när det gäller olika rester och bestående giftpreparat. I utlåtandet frågar man sig om det är möjligt att försäkra sig om halterna av skadeämnen utan regelbundna mätningar när det är leverantören som är ansvarig för askans kvalitet. Dessutom konstaterar man att man bör fästa mycket stor uppmärksamhet vid slutdeponeringen av aska som innehåller dioxiner och furaner och att man noggrant bör jämföra olika alternativ för slutdeponering som belastar miljön så lite som möjligt. När det gäller industrislam och koncentrat konstaterar man att deponeringen av dem i bassänger gör att ifrågavarande fraktioner blir kraftiga och skadliga för miljön, och deras kvalitet bör utredas. I utlåtandet föreslår man att man när det gäller okontrollerbara utsläpp av avloppsvatten borde utreda om det vore nödvändigt att bygga t.ex. ett stängbart system med skyddsbassänger, varifrån avloppsvattnet inte slipper ut i miljön om det inträffar en olycka.

I utlåtandet konstaterar man att avfallsanläggningen borde planeras så att riskerna för eldsvådor elimineras så att man kan undvika att farliga föreningar kommer ut i luften. En utredning över trafiksäkerheten skulle ge invånarna i närområdet tilläggsinformation om de risker och faror som en ökad trafik ger upphov till. När det gäller behandlingen av avloppsvatten konstaterar man att den kemiska metoden inte är ändamålsenlig, eftersom avloppsvattnet utöver närsalter även innehåller skadeämnen, tungmetaller och olika organiska föreningar. Man vill

ha tillförlitliga alternativ för behandlingen av avloppsvatten och ger som ett förslag att en del av närsalterna skulle avlägsnas vid avfallsanläggningen och mängden skadeämnen skulle minska till en sådan nivå att avloppsvattnet kunde ledas ut till stadens reningsverk. I utlåtandet fäster man också uppmärksamhet vid den bioavfallsmängd på 1000 ton som förs till avfallsanläggningen från Stormossen sommartid och konstaterar att övriga alternativa möjligheter för mottagning av bioavfall bör utredas som en del av MKB-projektet.

I utlåtandet konstaterar man att man i MKB-rapporten borde utreda hela användningstiden för avfallsområdet och utvidgningsbehoven för olika avfallskomponenter under olika tidsperioder. När det gäller behandlingsmetoderna för förorenade jordmassor borde det finnas jämförbara uppgifter och en klar plan över hur jorden skall behandlas och vilka koncentrat och rejekt som uppstår och var och hur de slutdeponeras. Dessutom frågar man om det behövs egna avloppsvattensreningsmetoder för rejektvätskorna och hurdan belastning de innebär för miljön. I utlåtandet föreslår man att om avfallsanläggningen syns ända till kulturlandskapsområdet i Såka eller om den har ens ringa konsekvenser för Såkaområdet borde man utöver illustrationer göra upp en utredning över kulturlandskapsområdet och fundera över metoder för att minska projektets konsekvenser och olägenheter. Slutligen konstaterar man att avfallsanläggningens konsekvenser för kulturområdet är bestående och att felen inte går att eliminera.

Kyrkbackens Bostadsförening Rf

Man föreslår att luktolägenheterna skall bedömas bl.a. med hjälp av olika luktmodeller, dvs. med de erfarenheter man erhållit från andra motsvarande projekt. Invånarföreningen anser det vara viktigt att luktolägenheterna skulle utredas genom att intervjua de invånare som bor vid utkanten av avstjälningsplatsen. På så sätt skulle man få fram värdefull och riktig erfarenhetsbaserad information om den faktiska omfattningen av luktolägenheterna i detta fall och under vilken årstid det förekommer mest luktolägenheter. När det gäller slam från läderfabriker anser invånarföreningen det vara viktigt att man så noggrant som möjligt skulle utreda sammansättningen hos de kemikalier som skall slutdeponeras på avstjälningsplatsen. Vid miljökonsekvensbedömningen borde man särskilt klargöra vilka miljöskadliga ämnen slammet från läderfabriker innehåller och vilka riskfaktorer som är förknippade med slutdeponeringen av slammet på området. Dessutom begär man att man utreder hur luktolägenheterna från slammet eventuellt kunde minskas t.ex. med hjälp av hallförvaring eller filtrering. Invånarföreningen ber att man redan i skedet för miljökonsekvensbedömningen fäster uppmärksamhet vid hurdan egenkontroll som borde ordnas när det gäller slammet om det också i fortsättningen kommer att deponeras på avstjälningsplatsen.

När det gäller trafikarrangemangen och riskfaktorerna för den lätta trafiken konstaterar invånarföreningen att oberoende av vilket av alternativen 0, 1 eller 2 som genomförs, är vägen som leder till avstjälningsplatsen livsfarlig i synnerhet för barn och för den lätta trafiken. Trafiken kommer att öka ännu mer p.g.a. det blivande bostadsområdet i Kuusimäki. I samband med miljökonsekvensbedömningen begär man en omfattande och erfarenhetsbaserad utredning över trafikmängden från Ventusvägen till avstjälningsplatsen. Utredningen borde omfatta den nuvarande trafikmängden specificerad per månad. Dessutom anser invånarföreningen det vara nödvändigt att särskilja den tunga trafiken och trafiken med personbilar. Dessutom bör man också ta i beaktande trafiken till och från krossanläggningen. Dessutom begär man en motsvarande omfattande utredning över hur stora trafikmängderna beräknas bli om projektet genomförs (för alternativ 0, 1 och 2). Dessutom begär man en utredning över hur mycket trafiken från bostadsområdet i Kuusimäki kommer att öka trafikmängden. Invånarföreningen begär också, om det är möjligt, en utomstående konsults åsikt om vägarrangemangens tillräcklighet i en sådan situation där antingen alternativ 1 eller 2 genomförs tillsammans med bostadsområdet i Kuusimäki, när utredningen är färdig.

Utöver det ovan nämnda begär invånarföreningen att staden fäster särskild uppmärksamhet vid hur lite rekreativområden det finns i området Storby-Kallis-Kyrkbacken. I praktiken finns det inga andra rekreativområden än den till storleken begränsade spånbanan i anslutning till Kyrkbackens idrottsplan. Om avstjälningsplatsprojektet genomförs förlorar området kring Storkohmo slutligen alla möjligheter till rekreation. Dessutom borde man i MKB-projektet utreda om den rätta deponeringsplatsen för det bioavfall från hushållsavfall som uppstår när avfallsanläggningen i Pirilö har driftstopp är avstjälningsplatsen i Storkohmo och om det är så, vilka olägenheter som eventuellt uppstår på grund av detta. I åsikten föreslår man att driftstoppet skulle infalla under vintermånaderna, då luktolägenheterna skulle vara mindre.

Pimjalon mäki (8 underskrifter)

I åsikten som undertecknats för Pimjalon mäkis del konstaterar man att Pimjalo varit ett bostadsområde redan länge innan det nuvarande området för avstjälningsplatsen inrättades. När avstjälningsplatsen grundades i Storkohmo år 1962 minskade samtidigt markvärdet och den övriga statusen på Pimjaloområdet märkbart, vilket huvudsakligen beror på de ofta återkommande luktolägenheterna och de verkligt kraftiga luktolägenheterna som i synnerhet uppstår på somrarna. Därför understöder de som undertecknat åsikten i första hand utredningens nollalternativ, i vilket avstjälningsplatsen i Storkohmo stängs och anpassas till landskapet, vilket innebär att man i framtiden skulle ha en möjlighet att få en partiell ersättning för den förlorade statusen.

När det gäller alternativ 1 fäster man i åsikten uppmärksamheten vid frågor som har att göra med säkerheten för människorna på området samt företagsverksamheten. I detta alternativ kommer den tunga transporttrafiken att öka ytterligare, medan den redan nu utgör en mycket stor säkerhetsrisk för fotgängarna och den lätta trafiken. I åsikten frågar man hur det är tänkt att säkerheten för den lätta trafiken kommer att skötas. Enligt åsikten är en trafikled för den lätta trafiken med början från Västerleden absolut nödvändig. Vid alternativ 1 bör man också noggrant utreda vilka deponigaser och vilka halter av deponigasutsläpp som kommer från Storkohmo, deras konsekvenser t.ex. för inandningsluften på Pimjaloområdet och vilka ökade risker detta innebär för invånarna på området. Vid detta alternativ bör man också utreda vilken inverkan den fortsatta verksamheten vid Storkohmo har för primärproduktionen på Pimjaloområdet såsom t.ex. den ekologiska odlingen samt produktionen av säd och potatis. I åsikten konstaterar man att de verkligt kraftiga deponigaser från Storkohmo avstjälningsplats under de senaste åren, vilka riktats mot Pimjalo, även har begränsat affärer i anslutning till turism. Just nu kan man inte heller utnyttja den egna marken, eftersom nya bygglov inte kan beviljas på området.

De som undertecknat åsikten utesluter helt alternativ 2. Enligt åsikten är de referensuppgifter som finns i utredningen redan tillräckliga när det gäller konsekvenserna för klimatet, så detta alternativ kan inte komma i fråga.

En privatperson, en invånare som håller på att bygga ett egnahemshus på området, understöder helt att projektet inte genomförs. Han konstaterar i sin åsikt att man nästa sommar kommer att börja bygga 36 nya egnahemshus i Storby. Dessutom kommer staden att planera in en betydande mängd nya tomter för egnahemshus i Storby. Personen oroas av eventuella luktolägenheter i samband med projektet. Även avfallstransporterna kommer att åstadkomma ökad trafik på området. I åsikten frågar personen om slutdeponeringen av avfallet inte kunde planeras någon annanstans. I åsikten önskar man att MKB-programmet ger tillförlitliga uppgifter om avfallsanläggningens konsekvenser för miljön och att invånarnas åsikter blir hörda och att oron för den egna livsmiljön skulle förstås.

4 KONTAKTMYNDIGHETENS UTLÅTANDE

Bedömningsprogrammet uppfyller i huvudsak de innehållsmässiga kraven i enlighet med 11 § i MKB-förordningen. Vid uppgörandet av utredningar och konsekvensbeskrivningen borde man dock fästa uppmärksamhet vid följande saker.

Projektbeskrivning

Bedömningsprogrammet innehåller tillräckliga uppgifter om projektet, dess syfte, planeringsstadium, placering samt olika alternativ, i vilka även ingår att inte alls genomföra projektet. De planer, tillstånd och därmed jämförbara beslut som projektet förutsätter har beskrivits tillräckligt väl. Behovet av projektet och dess syften har motiverats på ett sakenligt sätt; utgångspunkten för projektet är deponering av avfall som inte lämpar sig för återvinning på ett slutdeponeringsområde som uppfyller kraven och de alternativ som presenteras är från detta perspektiv genomförbara. Projekthelheten och anslutningen till övriga projekt har presenterats tillräckligt väl. Projektets placering och markanvändningsbehov har presenterats på ett sakenligt sätt. På den generalplan som nu är i kraft befinner sig utvidgningsområdet inte i sin helhet på område för avstjälningsplats (EK), men när det gäller projektet bör man ta i beaktande att generalplanen inte har några rättsverkningar och att generalplanens områdesreserveringar är ungefärliga. Sålunda utgör generalplanen inget hinder för att genomföra projektet.

Projektets centrala egenskaper, tekniska lösningar och beskrivningen av verksamheten har i huvudsak presenterats tillräckligt detaljerat för att det skall vara möjligt att identifiera betydande miljökonsekvenser. Det borde finnas åtminstone en preliminär uppskattning över behandlingsmetoderna för förorenade jordmassor och de skadeämnen som skall behandlas, eftersom denna verksamhet kommer att ske på projektområdet. Enligt bedömningsprogrammet kommer miljökonsekvenserna att bedömas under projektets hela livslängd från byggandet till situationen då verksamheten avslutats. Den preliminära tidtabellen för projektet är relativt snäv, men realistisk om det inte blir några fördröjningar vid utarbetandet och behandlingen av nödvändiga dokument eller vid det eventuella byggandet.

Behandlingen och jämförelsen av alternativ

De olika alternativen för att genomföra projektet har placerats i samband med det nuvarande avstjälningsplatsområdet. I konsekvensbeskrivningen borde man presentera motiveringarna till att det inte finns några andra placeringsalternativ med i granskningen. I bedömningsprogrammet konstaterar man att varje alternativ kan genomföras antingen helt eller delvis och att skedena i de olika alternativen kan genomföras i annan ordning än den ordning som presenterats i MKB-förfarandet. Dessutom innehåller granskningen av konsekvenser tekniska alternativ när det gäller behandlingen av deponiavrinningsvattnet både när det gäller det egna lokala reningsverket och om avloppsvattnet skall ledas till Karleby stads reningsverk.

Projektalternativens konsekvenser kommer att jämföras med hjälp av en jämförelsematrix, vilken innehåller både kvantitativa och kvalitativa uppskattningar samt de faktorer som inverkar på konsekvensernas betydelse. Också alternativen för behandlingen av deponiavrinningsvattnet bör ingå i granskningen. Med hjälp av den här jämförelsemetoden är det möjligt att få en motiverad och gångbar helhetsbild av de olika alternativens konsekvenser.

Konsekvenserna och utredning av dem

Uppgifterna om utarbetade och planerade utredningar gällande miljökonsekvenserna samt de metoder och därtillhörande antaganden som använts vid anskaffandet och utvärderingen av materialet har i huvudsak presenterats tillräckligt utförligt, men några kompletteringar bör tas

i beaktande när konsekvensbeskrivningen skall utarbetas. Även beskrivningen av miljöns nuvarande tillstånd bör preciseras på några ställen.

Beskrivningen av yt- och grundvattnens tillstånd bör preciseras i konsekvensbeskrivningen. I samband med betydande vattendrag bör man nämna Perho ås delta, dit Såkabäcken rinner ut, som är mycket viktigt ur ett fiskeriekonomiskt perspektiv. Konsekvensbeskrivningen bör innehålla uppgifter om Såkabäckens vattenkvalitet och belastning, så att konsekvenserna från olika alternativ kan jämföras med nuläget. Såkabäcken och eventuellt en del av avfallsområdet består av sura alunjordsområden, vilket kan ha en inverkan i synnerhet på lösligheten hos de tungmetaller som askan innehåller. När det gäller grundvattnen konstaterar man i bedömningsprogrammet att den nuvarande avfallsanläggningen inte är belägen på ett viktigt grundvattenområde och att närmaste vattentäkt är belägen ca 2-2,5 km åt sydväst. I konsekvensbeskrivningen bör man nämna att man har planerat att flytta vattentäkten i mån av möjlighet till grundvattenområdets södra och mellersta delar, vilket betyder att den skulle vara belägen närmare avstjälpningsplatsen. Grundvattenutredningarna i anslutning till detta kommer att påbörjas hösten 2006.

På ca 1,5 km:s avstånd på områdets västra sida är det viktiga grundvattenområdet i Patamäki beläget. Det andra grundvattenområdet (Stoppesharju) som nämns i bedömningsprogrammet har avlägsnats från miljöförvaltningens förteckning över grundvattenområden. I programmet hänvisar man till den modell över grundvattnets strömning som Geobotnia Oy håller på att göra, vilken skulle utnyttjas i konsekvensbeskrivningen. Kontaktmyndigheten anser att ifrågavarande modell som redan blivit färdig inte är tillräcklig vid bedömningen av konsekvenserna av utvidgningen av Storkohmo avstjälpningsplats, eftersom modellen inte har baserats på en tillräckligt detaljerad fältundersökning vid granskningen av de södra och mellersta delarna av Patamäki grundvattenområde. I bedömningsprogrammet föreslår man att konsekvenserna för grundvattnet skall granskas på en radie på 500 meter från avfallsanläggningen. Begränsningen baserar sig på granskningsresultat enligt vilka smärre konsekvenser från avstjälpningsplatsen har kunnat observeras allra högst på ett avstånd på ca 400 meter från den nuvarande avfallsanläggningen österut.

I bedömningsprogrammet omnämns att områdets jordmån i huvudsak består av siltmorän/siltsand som släpper igenom vatten mycket dåligt. Dessutom konstaterar man att torvskiktet som finns ovanpå moränen på myrområden är 0,3-1,9 m. Enligt Geologiska forskningscentralens jordmånskartor gränsar moränen på området vid Storkohmo till ett område med finsand på den södra sidan av den nuvarande avstjälpningsplatsen, vilket lättare släpper igenom vatten än vad moränen gör. I konsekvensbeskrivningen borde man presentera uppgifter om vattenytans nivå både på området för avstjälpningsplatsen och Patamäki grundvattenområde samt en noggrannare utredning över de skikt som leder vatten och som finns mellan dessa två områden, så att man kan bedöma konsekvenserna av de förändringar i vattenytan som förorsakas av vattenuttagen för hur eventuella skadeämnen sprids till grundvattenområdet till exempel vid en olycka. På basis av dessa uppgifter om grundvatten och jordmån kan man komma fram till om området som skall granskas när det gäller konsekvenser för grundvattnet är tillräckligt eller om det borde utvidgas på projektområdets västra sida, t.ex. fram till gränsen för Patamäki grundvattenområde.

När det gäller konsekvenserna för naturen konstaterar man i bedömningsprogrammet att det på projektområdet eller i dess närhet inte finns några Natura 2000-områden, skyddsområden som är fredade enligt naturskyddslagen eller några andra kända objekt som innehar särskilda naturvärden. När det gäller djurlivet bör man beakta att avstjälpningsplatserna utgör betydande födoplatser för djur och i synnerhet fåglar. I kölvattnet av fåglar och däggdjur följer också övriga djur som utnyttjar dem, främst rovdjur. Dessa djurs betydelse borde utredas grundligt i konsekvensbeskrivningen, eftersom avstjälpningsplatsen nu och i framtiden eventuellt kan bli ett ställe där fågelinfluensa eller salmonella förekommer och sprids. I konsekvensbe-

skrivningen bör man utöver dessa hälsorisker även behandla vilka metoder det finns för att förebygga riskerna.

I bedömningsprogrammet hänvisar man till två undersökningar som baserar sig på fågelberäkningar (kap. 4.10), vars ursprungliga referensuppgifter och upphovsman bör presenteras i konsekvensbeskrivningen. I programmet konstateras att det skulle förekomma starar om vårarna och höstarna och att mängden skulle vara som störst i början av augusti, ca 1600 individer, men året för granskningen eller referensuppgifterna nämns inte. Enligt miljöcentralens uppgifter har stararna numera nästan helt försvunnit från avstjälpningsplatsen och i konsekvensbeskrivningen bör man också presentera en beskrivning av nuläget när det gäller fågelbeståndet och det övriga djurlivet på området som är så aktuell som möjligt och som baserar sig på ursprungliga referensuppgifter. Det finns uppföljningsuppgifter från åren 1989-2006 (Harri Hongell) över de djur som utnyttjar avstjälpningsplatser, vilka kan utnyttjas i konsekvensbeskrivningen.

Uppkomsten och spridningen av luktolägenheter kommer enligt bedömningsprogrammet att bedömas på basis av de luktolägenheter som har observerats från den nuvarande verksamheten samt genom att man kommer att använda sig av gransknings- och modellresultat från andra motsvarande områden för avfallshantering och slutdeponering. I synnerhet när det gäller slammet från läderindustrin finns det inga motsvarande undersökningar över konsekvenserna från luktolägenheterna. Detta innebär att en tillräckligt omfattande förfrågan eller motsvarande undersökning riktad till invånarna i närområdet skulle ge en mera tillförlitlig bild över de konsekvenser som gäller invånarnas trivsel.

Trafiksäkerheten har starkt lyfts fram i invånarnas åsikter om bedömningsprogrammet. De förändringar i trafiksäkerheten som förorsakas av den ökande trafiken och olycksriskerna bör bedömas i synnerhet när det gäller den lätta trafiken på så sätt, att bosättningen som breder ut sig till närområdena tas i beaktande i bedömningen av konsekvenserna och i de eventuella trafikarrangemangen. Dessutom bör man bedöma vilka konsekvenser trafiken kommer att ha på kulturmiljön. I bedömningsprogrammet har man endast behandlat sådana exceptionella situationer som förorsakas av avfallshanteringen. I konsekvensbeskrivningen bör man även ta i beaktande sådana okontrollerbara och oförutsägbara risker som förorsakas av miljön, såsom fågelinfluensan eller storöversvämningar, vilka har förekommit i strandkommunerna i Österbotten. Till exempel Såkabäcken är ett översvämningsskänsligt område vars vatten kan svämma över till de närliggande odlingsområdena.

Deltagande

Ordandet av växelverkan vid bedömningsförfarandet har beskrivits tillräckligt väl i bedömningsprogrammet. Man arrangerade ett informationsmöte för medborgare och olika intressegrupper när bedömningsprogrammet blivit färdigt. Dessutom har det funnits kontinuerlig information på den projektansvariges webbsidor och möjlighet att ge feedback angående projektet. Nästa informationsmöte kommer att hållas när konsekvensbeskrivningen blivit färdig. Möjligheterna till deltagande och påverkan vid bedömningsförfarandet kan anses vara tillräckliga.

Rapportering

Bedömningsprogrammet har i huvudsak rapporterats på ett högklassigt sätt. Bakgrundsmaterial och referensuppgifter samt hänvisningar till utredningar som gjorts i övriga projekt som använts i samband med beskrivningen av miljöns nuläge och konsekvensgranskningen bör presenteras i källförteckningen. Kartmarkeringarnas läge bör preciseras i karta 4/8 och i bild 9/1 bör symbolerna preciseras för att underlätta läsandet. Bedömningsprogrammet innehåller en tydlig sammanfattning, där de viktigaste huvudpunkterna både för projektet och för förfa-

randet vid miljökonsekvensbedömningen presenteras. Sammanfattningen i tabellform över de konsekvenser som verksamheten förorsakar, deras tyngdpunktsområden och inriktning ger en bra helhetsbild över projektets förmodade betydande konsekvenser.

5 UTLÅTANDET FRAMLÄGGS TILL PÅSEENDE

Miljöcentralen skickar sitt utlåtande för kännedom till dem som har gett utlåtanden och framfört åsikter. Dessutom läggs utlåtandet fram till påseende för allmänheten under en månads tid under tjänstetid på Karleby stads officiella anslagstavla samt i stadsbiblioteket. Kontaktmyndigheten skickar kopior av utlåtanden och åsikter till den projektansvarige. Originalhandlingarna uppbevaras vid Västra Finlands miljöcentral.

Direktörens vikarie	MARTTI KUJANPÄÄ Martti Kujanpää
---------------------	------------------------------------

Projektchef	MARTTA YLILAURI Martta Ylilauri
-------------	------------------------------------

Avgift	3 910 €
---------------	---------

Fastställande av avgift och sökande av ändring i avgiften

Avgiften har fastställts enligt 8 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och miljöministeriets förordning om de regionala miljöcentralernas avgiftsbelagda prestationer (1237/2003). Enligt lagen om grunderna för avgifter till staten får ändring inte sökas i ett beslut som gäller avgift. En betalningsskyldig som anser att ett fel har begåtts vid fastställande av avgiften kan däremot skriftligen yrka på rättelse av avgiften hos Västra Finlands miljöcentral inom sex månader från att avgiften påfördes.

FÖR KÄNNEDOM

De som har gett utlåtande
De som har framfört sin åsikt
Miljöministeriet
Finlands miljöcentral + 2 exemplar av bedömningsprogrammet